

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318010811
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1318010811.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Vladimíra Buchvalda v trestnej veci obžalovaného Z. W., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 04.06.2020, sp. zn. 6T/112/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 08.10.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 6T/112/2018 zo dňa 04.06.2020 bol obžalovaný Z. W. podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný, oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III, č. k. 3 Pv 236/17/1103, zo dňa 25.09.2018 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v čase približne o 17.30 h dňa 10.04.2017 v obci U., na ulici F. dvor XX, v tam sa nachádzajúcom rodinnom dome, ktorý obýva spolu s bývalou manželkou, poškodenou H. W., pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcej verbálnej potýčke, ktorá sa odohrala v areáli v blízkosti rodinného domu ohľadne jej mobilného telefónu, ktorý mu poškodená požičala a následne, nakoľko jej ho obľal, mu ho zobrala, zostal agresívny a začal po nej kričať a udel ju päťou do brucha, na čo poškodená odišla do vnútra rodinného domu, pričom ju nasledoval do kuchyne, kde ju oprel o stenu a z kuchynského ostrovčeka zobral tam sa nachádzajúci nôž, ktorý jej priložil pod krkom, pričom hrozil, že ak mu nedá ten telefón, tak ju zabije, na čo dobehol syn, ktorý do incidentu zasiahol, aby ochránil matku, na čo mu nôž spadol na zem, čím svojim konaním u poškodenej H. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U., F. dvor XXXX/XX, vyvolal opodstatnený strach o jej život a zdravie, že svoje hrozby vykoná.

Proti tomuto rozsudku v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III, ktoré zdôvodnil osobitným písomným podaním.

Prokurátor uviedol, že s výrokom rozsudku Okresného súdu Bratislava III o vine, ktorým bol obžalovaný Z. W. v celom rozsahu oslobodený spod obžaloby sa nestotožňuje a právne závery, z ktorých súd pri rozhodovaní vychádzal považuje za nesprávne. Vo vzťahu k osobe obžalovaného poukázal odvolateľ na znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatrie zo dňa 03.10.2017, z ktorého vyplýva, že pobyt obžalovaného na slobode je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný. Nakoľko obžalovaný v čase spáchania činu trpel bipolárnou afektívnou poruchou, bol intoxikovaný alkoholom, s podozrením, že bol aj v stave hypoglykémie, znalec záverom zhodnotil, že v čase spáchania skutku mal obžalovaný podstatne znížené rozpoznávacie aj ovládacie schopnosti. Uvedené má podľa znalca za následok aj to, že obžalovaný si nie je schopný presnejšie vybaviť spomienky. V tejto súvislosti je potrebné vnímať aj výpoveď samotného obžalovaného, ktorý spočiatku

odmietol vypovedať (výpoveď v prípravnom konaní zo dňa 11.04.2017, ako i výpoveď na hlavnom pojednávaní zo dňa 21.05.2020) a až neskôr na pred súdom vypovedal, že nikdy nikoho fyzicky nenapadol a uvedené oznámenie považuje za vykonštruované. Ku skutku uviedol, že poškodená napadla jeho a nie on ju, pričom akúkoľvek vinu na skutku, ktorý je predmetom obžaloby poprel. Okrem iného obžalovaný vo výpovedi uviedol, že alkohol nepije vôbec, no v ten deň si výnimočne dal. Čo sa týka skutkových okolností daného prípadu, tieto obžalovaný rezolútne odmietol, podľa neho poškodená vyvolala hádku, na čo následne prišli policajti. Na základe uvedených skutočností má odvolateľ za to, že práve výpoveď obžalovaného sa javí ako nedôveryhodná, pričom táto nie je ničím preukázaná a možno ju pokladať za účelovú s cieľom vyvinúť sa zo spáchaného skutku. Je pravdou, že nosným dôkazom v predmetnej trestnej veci sú dve protichodné výpovede (obžalovaného a poškodenej), avšak vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu je dôvodné prikloniť sa práve k výpovediam poškodenej, a to aj napriek jej rozporom, pričom treba vziať do úvahy aj skutočnosť, že jej výpoveď na hlavnom pojednávaní bola zrealizovaná po 33-och mesiacoch od spáchania skutku a teda je pochopiteľné, že nevedela prežité udalosti zhodne reprodukovať. Skutok, tak ako ho opísala poškodená H. W., a ktorú potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok J. W. (napriek skutočnosti, že súd na jeho výpoveď neprihliadal pre procesnú chybu v prípravnom konaní), s poukazom na všetky skutočnosti danej veci je natoľko závažný, že odôvodňuje uznanie viny obžalovaného zo stíhaného skutku v zmysle podanej obžaloby. Napriek tomu, že súd na výpoveď svedka J. W. neprihliadol pre procesnú chybu v prípravnom konaní a teda výpoveď poškodenej nie je podporená inou svedeckou výpoveďou, je potrebné všetky dôkazy vyhodnotiť nielen samostatne, ale najmä vo vzájomnom súhrne. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynul záver, že obžalovaný je pre spoločnosť nebezpečný a po požití alkoholických nápojov u neho existuje dôvodný predpoklad, že môže aj v budúcnosti dôjsť k obdobným incidentom. Z dôvodov vyššie uvedených, ako aj s prihliadnutím na spôsob, akým bol čin spáchaný (so zbraňou a pod vplyvom alkoholu), zavinenie (v čase spáchania v stave zmenšenej príčetnosti), závažnosť (obava poškodenej o život a zdravie) a na osobu páchatel'a (z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný) považuje prokurátor napádaný rozsudok v celom rozsahu za nesprávny a navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku rozsudok Okresného súdu Bratislava III v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec prvostupňovému súdu, aby ho v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dôvodom odvolania prokurátora sa písomne vyjadrila aj poškodená, ktorá zotrvala na svojich prednesoch, konkrétne na svojich prednesoch na polícii s tým, že ľutuje, pokiaľ sa v jej výpovediach prejavili určité rozpory, ktoré sú však zapríčinené príliš dlhou dobou od skutku samotného, pričom predpokladá, že konanie obžalovaného voči jej osobe ešte neskončilo.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 20.08.2020.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka zotrvala na písomných dôvodoch odvolania s tým, že okresný súd nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu, na ktorom základe navrhla, aby krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodená H. W. a obžalovaný Z. W. sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavili, obidvaja mali doručenie upovedomenia vykázané, lehotá na prípravu bola zachovaná s tým, že obžalovaný požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, teda boli splnené všetky zákonné podmienky, na ktorom základe krajský súd postupoval v súlade s ustanovením § 293 ods. 7 Trestného poriadku (v prípade obžalovaného), resp. ustanovením § 294 ods. 2 Trestného poriadku (ohľadom poškodenej).

Podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy SR každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu (obdobne podľa čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd).

Podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo dňa 4.11.1950 každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa § 2 ods. 4 Trestného poriadku každý, proti ktorému sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde je zrejmé, že oslobodzujúci rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním prokurátora, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a odvolací súd pritom zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Zo spisu takisto vyplýva, že obžaloba bola na Z. W. podaná Okresnou prokuratúrou Bratislava III, č. k. 3 Pv 236/17/1103, zo dňa 26.09.2018 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, na skutkovom základe v nej uvedenom, pričom trestná vec bola prijatá na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6T/112/2018.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že procesným stranám bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov, pričom tieto spolu s prokurátorom boli aj riadne predvolaní, resp. upovedomení o termínoch konania hlavného pojednávania a prvostupňový súd v konaní a rozhodovaní rešpektoval zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku a zásadu voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku s tým, že prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku veľmi podrobne a zrozumiteľným spôsobom uviedol, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Odvolací súd po posúdení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, podaného odvolania a vyjadrení strán na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že napadnutý rozsudok bol vydaný v súlade so zákonom a je vecne správny, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Z obsahu vykonaných dôkazov je nepochybné, že záver okresného súdu o nepreukázaní toho, že žalovaný skutok sa stal je správny a má oporu v podrobnom vyhodnotení vykonaných dôkazov v napadnutom rozhodnutí (rozsudku). V tomto smere prvostupňový súd v napadnutom rozsudku uviedol jasne, zrozumiteľne a dostatočne určito relevantné dôvody, ktoré ho viedli k takému záveru a odvolací súd sa s týmito dôvodmi a argumentmi uvedenými prvostupňovým súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku v plnej miere stotožňuje a na tieto poukazuje bez potreby tieto opätovne opakovať.

Vo vzťahu k vyššie uvedenému, aj odvolací súd konštatuje, že obžalovaný spáchanie trestného činu poprel v tom zmysle, že sa nedopustil žalovaného konania. Podľa jeho názoru ide zo strany poškodenej o vykonštruované obvinenie, keďže sa ho snažila „vyhnať z domu“. Súčasne nebol produkovaný a ani navrhnutý žiadny taký významný dôkaz (s výnimkou rozporných tvrdení poškodenej), ktorý by obranu

obžalovaného vyvrátil a ktorý by umožnil konštatáciu, že obžalovaný si počínal tak, ako je popísané v skutkovej vete obžaloby i napadnutého rozsudku.

Vo vzťahu k uvedenej výpovedi poškodenej JG. W. aj odvolací súd poukazuje na podrobný výsluch menovanej tak v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní s tým, že prvostupňový súd sa správne a intenzívne venoval aj pokusu o odstránenia rozporov v tvrdeniach poškodenej ohľadom spôsobu útokov obžalovaného, i keď tá sa odvolala len na to, že po takej dlhej dobe si už nemôže všetko pamätať. Zároveň poškodená pred súdom potvrdila, že ona sama bola obžalovaného „vyzdvihnúť“ na polícii po jeho prepustení zo zadržania s tým, že „strach o svoj život nemala“.

V rámci prípravného konania bol ako svedok vyslúchnutý ako svedok i syn obžalovaného J. Y. W., ktorý však pred súdom na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a v zmysle ustanovenia § 130 ods. 1 Trestného poriadku odoprel výpoveď. S ohľadom na skutočnosť, že výsluch menovaného svedka v prípravnom konaní nebol vykonaný kontradiktórnym spôsobom (v prítomnosti obžalovaného a obhajcu), a to napriek dodatočnému pokynu prokurátorky, súd nemohol využiť ustanovenie § 263 ods. 4 Trestného poriadku a teda prečítať výpoveď menovaného svedka, ktorá je z vyššie uvedeného dôvodu procesne nepoužiteľná a nie je možné na ňu nijakým spôsobom prihladať.

Znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia - odvetvie psychiatria J. W. Z., R. sa takisto nevedela a ani nemohla vyjadriť ku skutku ako takému, t. j., či sa trestný čin stal alebo nie a vyjadrila sa len k stavu obžalovaného v kritickom čase, kedy tento trpel bipolárnou afektívnou poruchou, liečenou psychofarmakami, súčasne bol intoxikovaný alkoholom a veľmi suspektne bol v stave hypoglykémie, čoho vplyvom došlo k podstatnému zníženiu rozpoznávacích aj ovládacích schopností.

Ohľadom listinného materiálu odvolací súd konštatuje, že v tomto absentujú akékoľvek relevantné podklady, ktoré by vyznievali v neprospech obžalovaného a ktoré by nasvedčovali jeho prípadnému agresívnemu vystupovaniu. Neboli doložené žiadne lekárske potvrdenia o prípadných poraneniach poškodenej, a to či už z kritického času, prípadne z predchádzajúceho obdobia. Z pohľadu priestupkovej lustrácie takisto nevyplýva, že by obžalovaný mal sklony k agresii - má síce evidovaných 6 záznamov o spáchaní priestupkov, avšak výlučne na úseku cestnej premávky. Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, i keď poškodená pripojila k vyjadreniu k odvolaniu prokurátora kópiu trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 01.07.2020, sp. zn. 3T/56/2020, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Z tohto pohľadu pre úplnosť teda odvolací súd len dodáva, že ani listinné dôkazy neumožňujú prijať iný záver, než k akému dospel súd prvého stupňa.

V tomto zmysle i odvolací súd poukazuje na obranu obžalovaného, existenciu dvoch protichodných výpovedí (obžalovaného a poškodenej), rozporné tvrdenia poškodenej, na vyššie uvedenú dôkaznú situáciu, pričom vo vzťahu k odvolacím námietkam dopĺňa a zvyrazňuje, že tieto boli zamerané jednostranne tak, aby zodpovedali obžalobnému návrhu, a to vrátane poukazovania na psychiatrický posudok, ktorý môže slúžiť len na posúdenie psychického stavu osoby obžalovaného, nie však na vyslovenie záveru, že žalovaný skutok sa naozaj stal, teda vykonané dokazovanie nesmeruje k jednoznačnej konštatácii toho, že by sa obžalovaný dopustil žalovaného prečinu.

Vyššie uvedené skutočnosti teda poukazujú na dôkaznú núdzu v zmysle zistenia rozporných skutočností a takisto na to, že s ohľadom na výsledky dokazovania nebolo preukázané, že by sa obžalovaný dopustil žalovaného skutku, na ktorom základe okresný súd pri dôvodných pochybnostiach správne a v súlade so súdnou praxou i judikatúrou vychádzal z princípu in dubio pro reo, teda vychádzal z variantu pre obžalovaného priaznivejšieho.

Na uznanie viny obžalovaného zo spáchania určitého skutku sa podľa zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie ohľadom viny o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, a nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, resp. ak existujú rozpory alebo nedostatočné dôkazy na rozhodnutie o uznaní viny, musí

tieto súd vyhodnotiť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Pre uznanie viny nemožno rozhodnutie zakladať na nejednoznačných záveroch, ktoré sú v rovne pravdepodobnosti. Obžalovanému musí byť vina preukázaná spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. V prípade existencie pochybností musí súd postupovať miernejšie (in dubio pro mitio), teda rozhodnúť v prospech obžalovaného (in dubio pro reo). Zo zásady in dubio pro reo tiež vyplýva, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obžalovaného.

Zo zásady prezumpcie neviny ustanovenej v čl. 50 ods. 2 Ústavy SR, čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva, že obžalovanému musí byť vina preukázaná bez akýchkoľvek pochybností a tento nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, hoci svedčiacu v jeho prospech. Prezumpcia neviny znamená, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina, resp. obžalovaný nemá povinnosť dokazovať svoju nevinu.

S poukázaním na vyššie uvedené je teda možné uviesť, že pri plnení revíznej povinnosti v predloženej trestnej veci odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, riadiac sa pritom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti, ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Trestného poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejme, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného, rozpormi v tvrdeniach poškodenej, s nepoužiteľnosťou svedeckej výpovede J. Y. Tvarošku a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny, resp. neviny. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

Teda prvostupňový súd vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, riadiac sa pritom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť.

S poukázaním na vyššie uvedené je potom zrejme, že odvolacie námietky prokurátora sú vo svojej zásadnej časti neopodstatnené, vyššie uvedenými argumentami vyvrátené a odvolací súd po posúdení celej veci v zhode s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu dospel k záveru, že vzhľadom na výsledky dokazovania nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že predmetný (žalovaný) skutok sa vôbec stal, a preto prvostupňový súd v súlade so zákonom obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku a na základe uvedeného odvolací súd vyhodnotil podané odvolanie ako nedôvodné a musel ho zamietnuť.

S poukázaním na odôvodnenie rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.